

POSTANOWIENIE

Dnia 18 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch (przewodniczący)

SSN Jacek Wygoda (sprawozdawca)

Marek Bronisław Popowicz (ławnik Sądu Najwyższego)

Protokolant starszy sekretarz sądowy Renata Szczegot

po rozpoznaniu na posiedzeniu, w dniu 18 września 2019 r., wniosku obwinionego K. K. z dnia 14 maja 2019 r. o zawieszenie postępowania dyscyplinarnego sygn. I DSK 9/18,

na podstawie art. 27 § 1 pkt 1 lit a ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r., o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2019.825 t.j).

postanawia:

nie uwzględnić wniosku obwinionego K. K. o zawieszenie postępowania o sygn. I DSK 9/18.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Najwyższym toczy się postępowanie dyscyplinarne sygn. I DSK 9/18, z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla (...) okręgu regionalnego z dnia 30 listopada 2018 r. (data wpływu do Sądu: 6 grudnia 2018 r.) przeciwko K. K. – prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w K. – obwinionemu o delikt dyscyplinarny z art. 137 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, wyczerpujący jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 239 § 1 k.k., art. 231 § 1 i 2 k.k., art. 266 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. (k. 331-349).

W dniu 14 maja 2019 r. obwiniony prokurator K. K. skierował do Sądu Najwyższego – Izby Dyscyplinarnej wniosek (data wpływu do Sądu: 17 maja 2019 r.) o zawieszenie przedmiotowego postępowania dyscyplinarnego sygn. I DSK 9/18 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego przeciwko m.in. K. K., które to, zgodnie z treścią wniosku „rozstrzygnie o legalności i rzetelności zebranego w niej sprawie dowodowego (sic !), które stanowi podstawę procedowania w niniejszej sprawie o sygn. I DSK 9/18 (...)” (k. 542).

Uzasadniając swój wniosek K. K. wskazał, iż: „stosownie do pisma z dnia 30 listopada 2018 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla (...) okręgu regionalnego K. Z. (sic !) sygn. akt RP IV RD (...) oraz wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej z dnia 30 listopada 2018 r. Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla (...) okręgu regionalnego K. Z. (sic !) wskazuję na to, że oba te dokumenty zainicjowały postępowanie dyscyplinarne w sposób niezgodny z prawem. (...) Powyższe potwierdza postanowienie Sądu Rejonowego w S. sygn. akt XIV K (...) z dnia 11 października 2018 r. o zwrocie Prokuratorowi Regionalnemu w G. akt sprawy przeciwko m.in. K. K. (RP I Ds (...)) w celu uzupełnienia śledztwa zobowiązujących m.in. prokuraturę do załączenia do akt sprawy dokumentów wskazujących na umocowanie J. C. i M. K. do złożenia wniosków i wydania zarządzeń o kontroli operacyjnej znajdujących się w aktach materiałów niejawnych oraz postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 28 stycznia 2019 r. sygn. akt VI KZ (...) utrzymujące w mocy orzeczenie Sądu Rejonowego w S.” (k. 541-542).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obwinionego prokuratora K. K. jest bezzasadny i to w stopniu oczywistym.

Przypomnieć należy, iż zawieszenie postępowania karnego możliwe jest z powodu zaistnienia długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej prowadzenie postępowania. Za długotrwałą przeszkodę uznać należy taką: „w której termin ustania przeszkody jest trudny do ustalenia, bądź co najmniej tak odległy w czasie, że przekracza racjonalne okresy odroczenia rozprawy” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 września 2006 r., sygn. SNO 50/06, LEX nr: 568997).

Wskazana przez obwinionego okoliczność wynikająca z postanowienia Sądu Rejonowego w S. sygn. XIV (...) z dnia 11 października 2018 r. o zwrocie Prokuratorowi Regionalnemu akt sprawy w celu uzupełnienia śledztwa przeciwko K. K. i innym, nie może być uznana za przeszkodę w prowadzeniu postępowania dyscyplinarnego przez Sąd Najwyższy. Przypomnieć należy, że jedną z naczelnych zasad procesu karnego jest wynikająca z art. 8 k.p.k. zasada samodzielności jurysdykcyjnej, nakazująca sądowi rozpoznającemu sprawę samodzielne rozstrzygnięcie zagadnień faktycznych lub prawnych, bez związania rozstrzygnięciem innego sądu lub organu. Tym samym do kategorii „innych przyczyn” naruszenia postępowania, o których mowa w art. 22 § 1 k.p.k. nie można zaliczyć kwestii prejudycjalności, z jednym wyjątkiem, mianowicie wypadku przedstawienia przez sąd pytania prawnego do Trybunału Konstytucyjnego, na podstawie art. 193 Konstytucji Rzeczypospolitej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2003 r., sygn. SNO 30/03, LEX nr: 471878; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2019 r. sygn. II DSI 32/19, LEX nr: 2692169).

Rozstrzygnięcie o legalności uzyskanych dowodów w postępowaniu dyscyplinarnym o sygn. I DSK 9/18 przeciwko K. K. pozostaje w gestii tut. sądu.

Z tych też powodów należało postanowić jak w sentencji.